

۱۵

آزمایش وانت شاسی بلند برقی جنرال موتورز

حیف ومیل بیت المال این بار به بهانه قبرستان دولاب

۱۶

۱۴

۸میلیارد انسان در صف چند میلیون واکسن

زنگی

شنبه ۲۲ آذر ۱۳۹۹ :: شماره ۵۸۲۶

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۲

محدودیت-ساعت

مهر علی از تهران:

با این‌که گروه‌های ۲، ۳ و ۴ مانند آرایشگاه، ابزارفروشی و لباس‌فروشی‌ها از ساعت ۱۸ به بعد باید بسته باشند، اما هیچ‌کدام از این مشاغل بسته نیستند و همچنان بعد از این ساعت به فعالیت خود ادامه می‌دهند. چرا وزارت بهداشت و درمان یا اتاق اصناف به عملکرد این مشاغل نظارت نمی‌کند؟

ماسک- قانون

موسوی از کرج:

حالا بیش از یک ماه از طرح من ماسک می‌زنم، می‌گذرد و قرار بود کسانی که از ماسک استفاده نمی‌کنند، جریمه شوند. این در حالی است که تعداد عابران یا رانندگان تاکسی‌هایی که از ماسک استفاده نمی‌کنند، زیادند و هیچ نهادی هم با آنها برخورد نمی‌کند.

تعطیلی- کارگر

علیچلانی از تهران:

در صورتی‌که تهران دو هفته تعطیل شود، کارگران روزمزد باید چه‌کار کنند؟ ای‌کاش قبل از اجرایی شدن طرح تعطیلی تهران، دولت فکری به حال کارگران یا شاغلانی که به‌صورت روزانه درآمد دارند، می‌کرد.

گرانی- گوچه

نیازی از قزوین:

سال‌هاست در فصل‌های پاییز و زمستان، گوچه‌فرنگی در میادین میوه و تره‌بار نایاب می‌شود و همین موضوع باعث افزایش قیمت گوچه می‌شود. امسال اما قیمت گوچه‌فرنگی به‌شدت افزایش پیدا کرده است. بدترین اتفاق اما این است که گوچه‌فرنگی در هر محله و هر مغازه‌ای به یک قیمت به فروش می‌رسد. چرا مسئولان در این باره کاری انجام نمی‌دهند؟

شاد- تحصیل

امینی از اراک:

برنامه شاد مشکلات زیادی را برای خانواده‌ها ایجاد کرده است. چرا مسئولان آموزش و پرورش فکری به حال این برنامه نمی‌کنند، چرا والدین و دانش‌آموزان باید قربانی تصمیم‌های اشتباه برخی مدیران شوند.

خطای- پزشکی

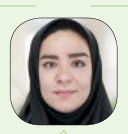
یوسفی از تهران:

در دوران کرونا بیماران زیادی از ترس ابتلا به این ویروس به مراکز درمانی مراجعه نمی‌کنند این در حالی است که برخی بیماران که ناچار به مراجعه به بیمارستان‌ها می‌شوند درگیر کرونا شده و شرایطشان وخیم می‌شود. در این میان خطای پزشکی نیز به احتمال آلوده شدن بیماران‌که به کرونا مبتلا نشده‌اند اضافه می‌شود. از مسئولان وزارت بهداشت تقاضا داریم برای رفع این مشکل اقدام کنند.

گروه‌های مردمی و جهادی همچنان مشغول فعالیت و خدمت‌رسانی به جامعه در این روزهای سخت هستند

جهادی خسته نمی‌شود

نگس خانعلی زاده

جامعه

تاریخ از آنها به نیکی یاد خواهد کرد: آنها یکی که همیشه بوده‌اند و همچنان هستند: گروه‌های جهادی‌رای می‌گوییم. گروه‌هایی که اگر نبودند، یک جاکه نه بلکه چند جای کار می‌نگید. اما حضور تک‌تک اعضای آن باری بزرگ از روی دوش اهالی خسارت دیده در حوادث طبیعی و مشکلات برداشته است. حالا هم روزهای سختی است. روزهایی که فشار اقتصادی روی شانه افراد ضعیف‌تر جامعه سنگین‌تر از همیشه است و غم و اضطراب بیماری و دورپراشیدن دغدغه‌ها همه را درگیر کرده است. حالا و در همین روزها، گروه‌های جهادی در سراسر کشور، مثل همیشه پای کار آمده‌اند و هرکدام وظیفه‌ای را به عهده گرفته‌اند. بارهایی که در تمام مدت چند ماهه درگیری با ویروس کرونا، آنها را از نفس نینداخته است. این را از صدای پرانرژی و محکم سرپرست‌هایشان فهمیدیم: درست وقتی که از کارهای کرده‌شان در روزهای گذشته و برنامه‌هایشان در روزهای آینده می‌گفتند.

گروه جهادی قتل‌العبرات مثل همیشه بخش پررنگی از فعالیت‌های جهادی به عهده خانم‌ها بوده است؛ خانم‌هایی که در کنار همه مشغله‌ها و دغدغه‌هایشان، خودشان را به مسجد و پایگاه بسیج مسجد می‌رسانند تا آنها هم سهمی در کم‌کردن فشار این روزها داشته باشند. این را خدیجه بهار دوست، فرمانده بسیج یکی از مساجد تهران و سرپرست گروه جهادی قتل‌العبرات می‌گوید. آنها بیشتر از ده سال است که سیدهای کالا را دسته‌دسته می‌کنند و به‌دست نیازمندان می‌رسانند و قدیمی برای ارتقای معیشت آنها، هرچند کوچک و هرچند به اندازه یک سبد و چند کالای اساسی برمی‌دارند. آنها کمک‌هزینه ازدواج تهیه می‌کنند، شغلی برای کسی در اهالی محل دست‌وپا می‌کنند و به هر طریقی، فکرهايشان را روی هم می‌گذارند تا گره‌ای، هرچند کوچک باز کنند. گره‌گشایی‌هایی که آنقدر ادامه داشت تا به اوایل اسفند رسید و اتحادشان بیشتر از همیشه شد. خانم بهار دوست تا دوختن ماسک‌هایی می‌گوید که خیلی از آدم‌ها در به‌ثمر رسیدن آن شریک هستند: «سپاه، بسیج، آتش‌نشانی و ارگان‌های دیگر برای ما پارچه‌های برش‌خورده می‌آوردند و هرکدام از ما خانم‌ها، گاهی در خانه و گاهی در مسجد ماسک می‌دوختیم.» به این ترتیب این دوخت و دوزهایشان به گان پرستارها و کادر درمان هم رسید. آنها هرکدام از محصولات تولیدی‌شان را در بسته‌های چند صدتایی بسته‌بندی می‌کردند و به صورت رایگان به‌دست نیازمندان می‌رسانند. این‌طور که معلوم است، در زنجیره دوخت ماسک تا بسته‌بندی و توزیع و دخترچیه‌های ۵۰ساله تا خانم‌های ۶۵ساله حضور دارند و

سن و سال هیچ اهمیتی در کاری که انجام می‌دهند ندارد: «بچه‌ها هم در این زنجیره کنار ما هستند و بعد از این‌که ما کارهای پشت چرخ تمام می‌شود، دخترچیه‌های کوچک‌مان، هرکدام از ماسک‌های دوخته‌شده را داخل کارتن می‌چیند.» و حالا در چنین زنجیره دلنشینی تا امروز حدود ۵۰هزار ماسک تولید شده که هرکدام در این روزها می‌تواند به اندازه شاید یک بیمار از تعداد آمارهای اعلامی مبتلایان کم کند.

گروه جهادی شهید هاشمی

می‌گویند در این گروه جهادی، حدود ۱۰۰ نفر

از خواهران و برادران آماده کمک هستند؛ سرما و گرما، سیل یا زلزله و کرونا یا هرچیز دیگری هم برایشان فرقی نمی‌کند؛ آنها از کاری که در توانشان باشد، دریغ نمی‌کنند. این‌ها را مسلم هاشمی می‌گوید: کسی که خودش هم یکی از خادم‌های همین گروه است و مدت‌هاست که در منطقه ملارد تهران فعالیت می‌کنند و اهالی ملارد فعالیت‌های آنها را به چشم دیده‌اند؛ برای همین هر روز که می‌گذرد، تعداد مراجعات مردمی به قرارگاه‌شان برای بیان مشکل و از آن مهم‌تر، اعلام همکاری بیشتر می‌شود؛ «در واقع ما قرارگاهی مردمی داریم که در آن کار ما هستند و بعد از این‌که ما کارهای کوچک‌مان، هرکدام از ماسک‌های دوخته‌شده را داخل کارتن می‌چیند.» و حالا در چنین زنجیره دلنشینی تا امروز حدود ۵۰هزار ماسک تولید شده که هرکدام در این روزها می‌تواند به اندازه شاید یک بیمار از تعداد آمارهای اعلامی مبتلایان کم کند.

سن و سال هیچ اهمیتی در کاری که انجام می‌دهند ندارد: «بچه‌ها هم در این زنجیره کنار ما هستند و بعد از این‌که ما کارهای پشت چرخ تمام می‌شود، دخترچیه‌های کوچک‌مان، هرکدام از ماسک‌های دوخته‌شده را داخل کارتن می‌چیند.» و حالا در چنین زنجیره دلنشینی تا امروز حدود ۵۰هزار ماسک تولید شده که هرکدام در این روزها می‌تواند به اندازه شاید یک بیمار از تعداد آمارهای اعلامی مبتلایان کم کند.

گروه جهادی حضرت مهدی (عج)

احمد صمدانی، سرپرست گروه می‌گوید، قرارگاه جهادی حضرت مهدی (عج) ایلام، یک قرارگاه مستقل و تشکیلی مردمی است که توسط جوانان جهادی و انقلابی و با حمایت خیرین و سازمان بسیج سازندگی اداره می‌شود: «در واقع اولین نیت ما این است که هر انسانی باید دستگیر هم‌نوع خودش باشد؛ پس ما نه ادعاکننده هستیم و نه ریاکار که بخواهیم ارجمان را با منت تیره کنیم.» و از همان روز اول و با نیت برای تشکیل چنین گروهی، کارشان را با اسم حضرت مهدی (عج) شروع کردند. اما شرایط این گروه جهادی با دیگر گروه‌ها کمی متفاوت است: آقای صمدانی درباره این تفاوت از نیاز بیشتر استان ایلام به چنین فعالیت‌هایی می‌گوید: «تفاوت استان ایلام با دیگر استان‌های کشور این است که جمعیتش از سایر استان‌ها کمتر است ولی نسبت به جمعیتش، امکانات بیکاری و فقر بالایی دارد؛ به‌خصوص در این روزها که مناطق حاشیه‌نشین آن به‌طور عجیبی روبه‌رشد است.» و این همان مشکلی است که بچه‌های گروه جهادی وقتی با آن روبه‌رو شدند تصمیم گرفتند برای رفع آن خودشان قدم بردارند و آتش به‌اختیار عمل کنند. حالا بیش از ۳۰۰ جوان متخصص در حوزه محرومیت‌زدایی در استان ایلام و این گروه جهادی فعالیت می‌کنند تا به اوضاع ایلام

دورنماند و محل‌های عمومی و پرت رفت‌وآمد را به‌طور مدام و مکرر ضدعفونی کنیم.» اما توزیع بسته‌های معیشتی هم از دست‌شان جانمانده و حواسشان به اهالی محل که در این روزهای کرونا، کسب‌وکارشان از رونق افتاده هم بوده است و تهیه بسته کالاهای اساسی را درست به موازات ضدعفونی به انجام رسانده‌اند: «شاید کسی جمانده باشد اما تمام همت‌مان را روی این گذاشته‌ایم که آنقدر آدم به‌آدم و محل به‌محل پرس‌وجو کنیم که کسی از نگاهمان پنهان نمانده و در به‌تر شدن شرایط جامعه و شرایط زندگی فعالیت‌های آنها را به چشم دیده‌اند؛ برای همین هر روز که می‌گذرد، تعداد مراجعات مردمی به قرارگاه‌شان برای بیان مشکل و از آن مهم‌تر، اعلام همکاری بیشتر می‌شود؛ «در واقع ما قرارگاهی مردمی داریم که در آن کار ما هستند و بعد از این‌که ما کارهای کوچک‌مان، هرکدام از ماسک‌های دوخته‌شده را داخل کارتن می‌چیند.» و حالا در چنین زنجیره دلنشینی تا امروز حدود ۵۰هزار ماسک تولید شده که هرکدام در این روزها می‌تواند به اندازه شاید یک بیمار از تعداد آمارهای اعلامی مبتلایان کم کند.

گروه جهادی شهید قبادی

هومن احتمالی، یکی از متولیان تشکیل این گروه جهادی می‌گوید: «ما تعدادی دانشجوی دانشگاه کرج ورودی ۹۴ بودیم که از ابتدای شروع درس‌مان با همدیگر تصمیم به تشکیل گروهی جهادی و فعالیت‌های داوطلبانه گرفتیم و خدا را شکر که توانستیم تا امروز هم آن را حفظ کنیم.»

حالا آنها درس‌شان تمام شده اما آن تصمیم روزهای اول دانشجویی‌شان را فراموش نکردند. طی این پنج سال، فعالیت‌های عمرانی، فرهنگی، بهداشتی و سلامت در راستای طب سنتی و اسلامی را هدف قرار دادند و اتفاقاً به نتیجه‌های خوبی هم رسیدند: «در محدوده استان البرز هر کم‌وکاستی می‌دیدیم، تا آن را به یک نتیجه نسبتاً قابل قبول نمی‌رساندیم رهايش نمی‌کردیم.» آنها مدت‌ها همراه و کمک‌حال اهالی روستا در غربالگری حیوانات و دام و طیور بوده‌اند. بچه‌های گروه جهادی شهید قبادی، روزی نبود که با کمپته امداد و بنیاد مستضعفان در تماس نباشند تا محرومی‌را شناسایی کنند و بیشتر از صدها بسته معیشتی را که به‌سختی جمع‌آوری و بسته‌بندی می‌کردند، به‌دست نیازمند واقعی برسانند: «راستش مدت‌ها مشغول تهیه همین بسته‌ها بودیم تا همین چند وقت پیش؛ در واقع برای مدت کوتاهی، بین کارمان وقفه افتاد و هرکدام‌مان مشغول کاری شدیم و نتوانستیم آن‌طور پیگیر و مسلط، مثل روزهای قبل به برنامه‌هایمان ادامه بدهیم.» تا این‌که کرونا آمد و دوباره جمع‌شان جمع شد: «ویروس کرونا که شیوع پیدا کرد، دوباره موقعیتی فرار رسید که هرکسی هرکاری از دستش برمی‌آید انجام می‌داد و ما هم به میدان آمدم.» و دوباره بساط برپا کردن بسته‌های معیشتی و رسیدگی به خانواده‌هایی که در روزهای ابتدایی کرونا، کسب‌وکارشان با مشکل مواجه شده بود راه افتاد. اما نیازمندان در این روال چطور شناسایی می‌شدند؟ احتمالی می‌گوید: «ما از طریق دوستانی متوجه شدیم که برخی دانش‌آموزان در مدارس کرج وضع مناسبی ندارند اما خانواده‌هایشان بسیار آبرومندانه زندگی می‌کنند و به‌هرسختی که هست، این روزگار سخت را می‌گذرانند.» و همین جرقه‌ای بود برای اینکه از مسئولان مدارس پرس‌وجو کرده و خانواده‌های نیازمند در بین دانش‌آموزان را شناسایی کنند؛ «تا شاید غیر از اضطراب بیماری، دغدغه تهیه مایحتاج زندگی و ماسک و مواد ضدعفونی‌کننده نداشته باشند و خدا را شکر که تا امروز و با کمک مسئولان مدارس شهر به نتیجه‌های خوبی رسیدیم.»

گروه جهادی شهید محمدحسن خلیلی

تعدادی نوجوان و جوان به پاس رفاقتشان با شهید مدافع حرم، محمدحسین خلیلی، گروهی مردمی و به نام دوست شهیدشان تشکیل دادند که در آن قدمی برای شهرستان‌شان، یعنی نظرآباد البرز بردارند. حالا محمد مهدی ورزدار می‌گوید که گروه جهادی دوستانه‌شان که از سال ۹۶ شکل گرفته به قدمت سه سال رسیده است؛ هم رفاقت‌شان، هم خدمات‌شان: «دوستی داشتیم که از نخبه‌های مدافع حرم بود؛ همس و سال بودیم و بعد از شهادتش، ارادتمان به او بیشتر شد.» و همین بهانه‌ای بود برای اینکه دیگر دوستان هم در راهی شبیه به راه رفیق‌شان قدم بردارند و بالاخره گروه جهادی شهید محمدحسن خلیلی شکل می‌گیرد: آن هم زمانی که آقای ورزدار یک جوان ۲۲ ساله بوده و اختلاف سنی دیگر اعضای گروه هم به فاصله یکی دو سال بالا و پایین بوده است: «همگی جوان بودیم و با هدف خدمات فرهنگی کارمان را شروع کردیم اما ادامه فعالیت‌هایمان در حوزه‌های اقتصادی، عمرانی، هنری و علمی بود.» و همین شروع کاری بود که اعضای گروه به انجام آن مصمم بودند: «دیگر همه فکر و ذکرمان این شده بود که افراد نیازمند را شناسایی کنیم و هر کاری از دستمان برایشان برمی‌آید انجام بدهیم.» و اتفاقاً به خوبی انجام دادند. شاید مهم‌ترین خصلت این جوانان، مطالبه‌گری‌شان است. آنها گروه شناخته شده‌ای هستند: «اما وقتی که احساس کنیم که مردم به ما نیاز دارند یا پیروی از حاج قاسم سلیمانی در کنار مردم هستیم.» این‌طور که معلوم است در هر حادثه و اتفاقی طبیعی، ردپای از این جوانان وجود دارد: سیل گلستان، زلزله کرمانشاه، سیل خوزستان و حالا هم کرونا: «با ورتان می‌شود که در شهرستان ما غسالخانه وجود نداشت؟ و ما در این مدت همه هم‌وغم‌مان را برای ساخت غسالخانه گذاشتیم و بالاخره به نتیجه رسیدیم.» آنها جوان‌های از قشر متوسط جامعه هستند که بدون کمک از هیچ ارگان دولتی و کشوری، راه خودشان را پیدا کردند و همچنان در آن ثابت‌قدم هستند: «برای شروع هر پروژه‌ای، فراخوان می‌دادیم و از مردم کمک می‌خواستیم؛ برای این کار، یک هدف خاصی را هم مشخص کرده و می‌گفتیم برای چنین حرکتی نیازمند پول هستیم و انصافاً مردم هم سنگ‌تمام می‌گذاشتند.» و از همین فراخوان‌ها توانستند مواد ضدعفونی‌کننده بخرند و اولین گروهی باشند که نظرآباد کرج را ضدعفونی کردند: «ادارات، مدارس، پارک‌ها، معابر عمومی و هر جایی را که مردم به آن رفت‌وآمد داشتند، چندباره ضدعفونی کردیم. حالا هم آماده‌ایم تا هرکاری که لازم است برای از بین بردن کرونا انجام بدهیم.»